

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
ולטעמין, זבין שוי חמשה בשיתא, הכי נמי דזביניה זביני? אלא, קים להו לרבנן דינוקא מקרא דעתיה גבי זווי, ואי אמרת זביניה זביני, זמנין דמקרקשי ליה זווי, אזיל מזבין לכולהו נכסי דאבוה אבל גבי מתנה, אי לאו דהוה ליה הנאה מיניה לא הוה יהיב ליה מתנה, אמרו רבנן: תיהוי מתנתו מתנה, דלעבידו להו מילי.	א"ל: [אמימר]											⊠	קבו.
בודקין לקדושין, לגרושין, ולחליצה ולמיאונין, ולמכור בנכסי אביו - עד שיהא בן עשרים.	רב נחמן אמר שמואל:											■	קבו.
וכיון דבדקנא לקדושין, לגרושין למה לי?												⚡	קבו.
לא נצרכא אלא ליבום												!	קבו.
בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו - קנאה, ואין נותן גט עד שיגדל.	דתנן:											■ !	קבו.
לחליצה												■	קבו.
לאפוקי מדר' יוסי												■	קבו.
איש כתוב בפרשה, אבל אשה - בין גדולה ובין קטנה	דאמר: [רבי יוסי]											■ ■	קבו.
קא משמע לן דמקשינן אשה לאיש, דלא כר' יוסי.												■	קבו.
ולמיאונין												■	קבו.
לאפוקי מדרבי יהודה												■	קבו.
עד שירבה שחור	דאמר: [רבי יהודה]											■ ■	קבו.
קא משמע לן דלא כרבי יהודה.												■	קבו.
ולמכור בנכסי אביו עד שיהא בן עשרים												■	קבו.
לאפוקי ממאן דאמר בן שמונה עשרה.												■	קבו.
והלכתא: תוך זמן כלפני זמן.												■	קבו.
והלכתא כגידל בר מנשה.												■	קבו.
והלכתא כמר זוטרא.												■	קבו.
והלכתא כאמימר.												■	קבו.
והלכתא כרב נחמן אמר שמואל בכולהו.												■	קבו.
המחלק נכסיו על פיו - ר' אלעזר אומר: אחד בריא ואחד מסוכן, נכסים שיש להן אחריות - נקנין בכסף ובשטר ובחזקה, ושאינן להן אחריות - אין נקנין אלא במשיכה.	[רבי אלעזר]											■	קבו.
מעשה באמן של בני רוכל שהיתה חולה, ואמרה: תנו כבינתי לבתי, והיא בשנים עשר מנה, ומתה, וקיימו את דבריה	אמרו לו:											⊠ ⚡	קבו.
בני רוכל תקברם אמן.	אמר להן: [רבי אלעזר]											■	קבו.
מעשה במרוני אחד שהיה בירושלים, והיו לו מטלטלין הרבה וביקש ליתנם במתנה, אמרו לו: אין להם תקנה עד שיקנה על גב קרקע. הלך ולקח בית סלע אחד סמוך לירושלים, ואמר: צפוני לפלוני ועמו מאה צאן ומאה חביות, ודרומו לפלוני ועמו מאה צאן ומאה חביות, ומת, וקיימו חכמים את דבריו	תניא. אמר להן רבי אלעזר לחכמים:											⊠ ■	קבו.
משם ראייה? מרוני בריא היה.	אמרו לו:											⚡	קבו.
בני רוכל תקברם אמן וכו'.	אמר להן: [רבי אלעזר]											■	קבו.
מאי טעמא קא לייט להו?												^	קבו.
מקיימי קוצים בכרם היו, ורבי אלעזר לטעמיה	רב יהודה אמר שמואל:											!	קבו.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
המקיים קוצים בכרם - רבי אליעזר אומר: קדש	דתנן: [רבי אלעזר]										♦	!	◊	קבו:
לא קדש אלא דבר שכמוהו מקיימין. בשלמא כרכום חזי, אלא קוצים למאי חזי?	חכמים:										♦	!	◊	קבו:
מאי טעמא דר' אליעזר? שכן בערביא מקיימין קוצים בשדות לגמליהן.	רבי חנינא:										■		◊	קבו:
קונין קנין משכיב מרע אפי' בשבת, ולא לחוש לדברי ר' אליעזר, אלא שמא תטרופ דעתו עליו.	רבי לוי:												◊	קבו:
בשבת - דבריו קיימין, מפני שאין יכול לכתוב, אבל לא בחול	רבי אליעזר:												♦	קבו:
בשבת אמרו, קל וחומר בחול.	רבי יהושע:												■	קבו:
כיוצא בו, זכין לקטן ואין זכין לגדול, דברי רבי אליעזר	[רבי אלעזר]												♦	קבו:
לקטן אמרו, קל וחומר לגדול.	רבי יהושע:												♦	קבו:
מתני' מני? רבי יהודה היא													■	קבו:
בחול - דבריו קיימין, מפני שיכול לכתוב, אבל לא בשבת	דתניא: רבי מאיר אומר, ר' אליעזר אומר:												♦	קבו: